

Μητροπολίτης Πειραιώς: «Όλοι όσοι διώκουν τον Χριστό, κτυπούν επάνω σε καρφιά, γιατί ο νικητής της ιστορίας θα είναι ο Κύριος»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Την αρχαιοπρεπή Θεία Λειτουργία του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου τέλεσε την Κυριακή 28 Δεκεμβρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ, στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου Ρέντη.

Κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, στο ιερό χρονικό που ακολουθεί τη Γέννηση του Κυρίου και στον φρικώδη διωγμό του Ηρώδη, ο οποίος «απέστειλε τον στρατό να δολοφονήσει όλα τα αρτιγέννητα βρέφη τα οποία είχαν την ηλικία των δύο ετών και κατωτέρω»,

γεγονός που ανάγκασε την Αγία Οικογένεια να καταφύγει στην γη της Αιγύπτου, κατόπιν θείας αποκαλύψεως.

«Από εκείνη την απαλή στιγμή της ζωής του ο Κύριος έως και σήμερα», «θα είναι ο διωκόμενος της ιστορίας των ανθρώπων», επεσήμανε ο Σεβασμιώτατος, τονίζοντας πως ακόμη και **σύγχρονοι διεθνείς οργανισμοί ανθρωπίνων δικαιωμάτων «καταγγέλλουν ότι η πλέον διωκόμενη πίστη στον κόσμο είναι ο Χριστιανισμός**, το πρόσωπο του Κυρίου εναντίων του Οποίου εκτοξεύονται τα πλέον φρικώδη δαιμονικά πλήγματα, για να υποβιβάσουν, να ανατρέψουν, να περιθωριοποιήσουν το μεγάλο αυτό και ανεπανάληπτο γεγονός της Θείας Ενανθρωπήσεως, της κοινωνίας του Θεού με τον άνθρωπο».

Στη συνέχεια, υπενθυμίζοντας τον λόγο του Αγγέλου προς τον Ιωσήφ «Τεθνήκασιν οί ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου», υπογράμμισε πως **η ιστορία μαρτυρεί τη ματαιότητα κάθε διωγμού**. «Ο Ηρώδης, ο δολοφόνος των δεκατεσσάρων χιλιάδων βρεφών», έφυγε τραγικά από τη ζωή, ενώ όλοι οι κατά καιρούς διώκτες της πίστεως είχαν φρικώδες τέλος, διότι «το Φως, που είναι ο Σωτήρας Χριστός», δεν μπορεί να νικηθεί «από την ανθρώπινη κακότητα και εμπάθεια και το ανθρώπινο μίσος», είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στο **παράδοξο του μίσους απέναντι σε ένα βρέφος που γεννήθηκε «στις πλέον πτωχικές συνθήκες, μέσα σε στάβλο αλόγων ζώων, στην εσχάτη πτωχεία»**, τονίζοντας ότι η πίστη στον Χριστό «εξευγενίζει τα ήθη, χαριτώνει την ψυχή, ηρεμεί το βλέμμα, γαληνεύει την καρδιά, εμπνέει το αγωνιστικό φρόνημα, χαρίζει τα δώρα του Αγίου Πνεύματος» που δεν είναι «ο πόλεμος, το μίσος, η επιβολή και η καταδολίευση», αλλά «η χαρά, η ειρήνη, η χρηστότητα, η αδελφοσύνη, η επιείκεια, η συγκατάβαση, η συγχώρηση». Δηλαδή **όλα όσα, «αποζητά ο κουρασμένος άνθρωπος της εποχής μας».**

Αναφερόμενος στον λόγο του Κυρίου: «Δεῦτε πρός με πάντες οί κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς», τόνισε πως το μήνυμα του Ευαγγελίου «δεν είναι μήνυμα υποταγής», «αλλά μήνυμα γλυκυτάτης αποδοχής».

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην **εορτή των είκοσι χιλιάδων Μαρτύρων της Νικομηδείας**, οι οποίοι θανατώθηκαν, ενώ είχαν συγκεντρωθεί για να εορτάσουν τη Γέννηση του Κυρίου, καθώς και στα τρία μεγάλα πρόσωπα που τιμά η Εκκλησία: τον Προφητάνακτα Δαβίδ, τον Ιωσήφ τον Μνήστορα και τον Άγιο Ιάκωβο τον Αδελφόθεο.

Για τον Προφήτη και Βασιλέα Δαβίδ ο Σεβασμιώτατος σημείωσε πως ήταν εκείνος «που ύμνησε το Θεό και τον αγάπησε σφόδρα», ενώ για τον προστάτη του Θεού

Βρέφους και της Παναγίας, τον **Άγιο Ιωσήφ**, τόνισε πως αυτός «ο σεμνός άνθρωπος της Θείας Προνοίας», έδειξε ύψιστη αγάπη, ευγένεια και δικαιοσύνη, καθώς δεν θέλησε να διαπομπεύσει τη Θεοτόκο, αλλά να την προστατεύσει, ακόμη και όταν, ανθρωπίνως, δεν κατανοούσε το Μυστήριο.

Τέλος, για τον Άγιο Ιάκωβο τον Αδελφόθεο, πρώτο Επίσκοπο Ιεροσολύμων, ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε πως «επισφράγισε την πίστη του στον Κύριο» «με το μαρτύριό του», αφού «με το αίμα του υπέγραψε την αλήθεια της αμωμήτητος πίστεώς μας» ενώ υπενθύμισε ότι, κατά την παράδοση, σε αυτόν αποδίδεται η πρώτη Λειτουργία της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων, την οποία και τελεί η Εκκλησία μέχρι σήμερα, ενώνοντάς μας, έτσι, άμεσα με την κοινότητα της πρώτης Εκκλησίας.

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο **Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας** ως την ύψιστη συνεργασία Θεού και ανθρώπου, τονίζοντας παράλληλα ότι «όλοι όσοι διώκουν τον Χριστό, κτυπούν επάνω σε καρδιά, γιατί ο νικητής της ιστορίας θα είναι ο Κύριος».

«Αυτός είναι το Α και το Ω, ο Πρώτος και ο Έσχατος, η αρχή και το τέλος των πάντων». «Είμαστε πανευτυχείς και υπερευλογημένοι που ανήκουμε στην παράταξή Του, που έχουμε Αυτόν ως κεφαλή του σώματός μας», υπογράμμισε, ευχόμενος σε όλους «να ζουν με τη δύναμη του Κυρίου» και να γνωρίζουν ότι είναι «με τη σωστή πλευρά της Ιστορίας», που «είναι η αιωνιότητα της ζωής του Θεού».

